

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 29	Utgitt 1 juli.	1927
--------	----------------	------

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles at 24 juni. departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., har stadfestet en av Skien bystyre under 14 oktober 1926, 22 april 1927 og 10 juni 1927 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for byen.

Vedtektene trer i kraft 3 måneder efter deres inntagelse i Lovtidendes 1. avdeling. Fra samme tid opheves de gamle politivedtekter for Skien, stadfestet ved kongelige resolusjoner av 2 februar 1912, 17 oktober 1914, 3 august 1917 og 13 oktober 1922.

De nye politivedtekter er sålydende:

1. kapitel.

Om orden på gaten.

§ 1. På offentlig gate (hvorunder i disse vedtekter er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, brygge, strand, plass og park) er det forbudt å delta i oppløp eller sammenstimling, stille sig i klynge eller stanse, således at ordenen forstyrres eller ferdselen hemmes.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig gate, ved inngang til billettsalg, forlystelsessteder eller ved andre anledninger, skal de rette sig efter politiets anvisning til ordnens oprettholdelse.

§ 3. På offentlig gate, på havnen og elven må man ikke synge eller tale høiøstet, så den offentlige orden forstyrres. Dog kan politiet tillate sang og musikk inntil et visst klokkeslett om aftenen.

§ 4. Uten den kjørendes tillatelse er det forbudt på offentlig gate å stige op på eller henge sig på kjøretøier, eller å fastgjøre håndvogner, kjelker, sparkstøttinger e. l. til dem.

§ 5. Det er forbudt på offentlig gate å renne på kjelke, sparkstøtting, skøiter eller ski, gjøre eller benytte sklier,

24 juni. sparke fotball, spille ball, pinne, slå på tønnebånd, løpe med drage eller foreta annen lek eller spill. Politiet kan tillate sådant på enkelte steder under iakttagelse av de forsiktighetsregler som av det foreskrives.

§ 6. Badning i det fri innen byens grenser er forbudt utenfor de av politiet dertil anviste eller tillatte steder.

§ 7. Berusende drikke må ikke fortæres på offentlig gate, pisseoir eller i åpen båt, heller ikke på åpen mark, grunn eller i åpent portrum og gårdsrum, der er almindelig beferdet.

§ 8. Barn under 15 år som på egen hånd streifer om på gaten, om vinteren efter kl. 8 aften og om sommeren efter kl. 9,30 aften, kan av politiet bringes til sitt hjem.

2. kapitel.

Om forbud mot hindringer og foranstaltninger til avvergelse av fare under den offentlige ferdsel.

§ 9. Uten politiets tillatelse må ingen, selv ikke for kort tid, ta plass på offentlig gate for å selge varer eller drive annen forretning, og når sådan tillatelse er gitt, ikke utenfor det anviste sted.

§ 10. Ingen må på offentlig fortau bære, trekke eller på annen måte føre med sig gjenstander som kan være til hinder for ferdselen eller utsette de forbigående for skade eller ulempe, såsom låær, sager, sykler, håndvogner, sleder, kjelker, sparkstøttinger, trillebører e. l.

Håndvogner og sleder med barn eller vanføre kan dog trekkes på fortauet, når det skjer således at ferdselen derved hemmes så lite som mulig. To eller flere sådanne må ikke trekkes ved siden av hinannen.

§ 11. På offentlig gate er det forbudt å legge eller sette noget som kan være til hinder for ferdselen; dog er av- og pålessing av varer tillatt når ingen annen plass has, såfremt den foretas med så liten ulempe som mulig, og intet blir liggende lenger enn høist nødvendig.

§ 12. Det er forbudt på offentlig gate uten politiets tillatelse å foreta noget arbeide hvorved ferdselen kan hemmes, eller forbigående utsettes for fare eller ulempe. På gjerde e. l. mot offentlig gate må der ikke henges klær, matter e. l.; sådanne gjenstander må ikke piskes eller renses på gaten eller fra vindu, altan e. l. som vender mot gaten.

§ 13. Når der i eller ved gate skal utføres arbeide som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre denne usikker, skal der i betimelig tid gjøres skriftlig anmeldelse derom til politiet, som avgjør i hvilken utstrekning og på hvilken måte

strekningen blir å avsperre, og hvilke forsiktighetsforanstaltninger der for øvrig blir å treffe. Byingeniøren varsles. 24 juni.

Fra mørket faller på og til det blir lyst, skal der være tendte lykter så vel ved avsperringer som ved åpne grøfter eller ophopninger av jord, grus e. l. der kan hemme ferdsele.

Åpnede grøfter skal snarest mulig tilkastes, utfylles, stamper, jevnes og sandstrøes så lenge til veidekket over dem kommer i den stand som det hadde før gravningen. Dette godkjennes av byingeniøren.

§ 14. Arbeider med opførelse av nye og nedrivning eller hovedreparasjon av eldre bygninger som ligger ved offentlig gate, skal av eieren, før arbeidet påbegynnes, skriftlig anmeldes til politiet, forat dette kan påse at der treffes de foranstaltninger som finnes nødvendige til forebyggelse av fare og ulemper for de forbigående. Eieren er ansvarlig for at sådanne foranstaltningers varighet ikke nødvendiggjøres ved utilbørlig forhaling av arbeidet.

§ 15. Stillaser og løpebroer som anvendes under bygningsarbeide, skal være av tilstrekkelig styrke, samt på den utvendige side forsynt med forsvarlig brystvern, og stillasene tillike med minst 42 cm. høie venger. Løse stiger, som benyttes på en bygnings utvendige sider, skal være tilstrekkelig sterke, og hvis de benyttes mot offentlig gate, forsvarlig fastgjort.

§ 16. Heisinnretninger og stillaser med trillebane som benyttes utover offentlig gate, eller havn, skal før de første gang tas i bruk, være godkjent av bygningskommisjonen. Stillasene skal være forsynt med tilstrekkelig høie, tette sideskjermer, for å forebygge at f. eks. kullstykker e. l. faller ned i gaten. Eieren er ansvarlig for at materiellet til enhver tid er i orden, og at stillasene blir forsvarlig opsatt hver gang de benyttes.

§ 17. Når bygning, mur, plankeverk eller annet sådant hegn mot offentlig gate finnes i så brøstfeldig tilstand at der er fare for nedstyrtning, kan politiet pålegge eieren innen en fastsatt frist å treffe de foranstaltninger som måtte anses påkrevet til forebyggelse av fare eller ulempe.

§ 18. Ingen må på offentlig gate henkaste glasskår, stener, spiker, banan- og appelsinskal, papir eller annet der kan medføre fare eller ulempe for ferdsele.

De foran huslinjen anbragte stoppekraner skal ikke rage opover fortauets flate, samt dessuten være forsynt med kapsel eller lokk.

§ 19. Når rensning av takrenner, oppussing av hus og lignende foretas utover eller ut til offentlig gate, skal eieren eller den som forestår arbeidet, sørge for at der til advarsel

24 juni. for de forbipasserende utsettes avvisere av bord eller lykter, for å angi at ferdselen sammesteds er forbundet med fare eller ulempe.

Det påligger huseieren å fjerne sne eller is som kan antas å ville styrte ned fra hustakene.

§ 20. Lyskasser foran kjellervinduer, kjellernedganger, glugger o. l., som fra bygningslinjen springer frem mot offentlig gate, skal holdes forsvarlig lukket eller overdekket i linje med fortauets overflate, medmindre de er forsvarlig innhegnet.

§ 21. Markiser skal være forsvarlig festet; deres underkant må være minst 2 meter over jorden. Trær hvis grener generer ferdselen, skal beskjæres.

§ 22. Til gjerde mot offentlig gate må piggtråd bare anvendes i forbindelse med gjerde av annet materiale, og må da bare anbringes i en høide over marken av minst 1,60 m. og minst 0,15 m. innenfor den side av gjerdet som vender mot offentlig gate.

Gjerdet mot offentlig gate må ikke under 2 m.s høide beslås eller belegges med skarpe pigger, glass, blikk e. l.

§ 23. Politiet kan forby ferdsel på is på de innen byen liggende eller tilgrensende bukter, vann, dammer, når det ikke anser isen sikker.

§ 24. Innen byens grenser er det forbudt, uten særlig tillatelse av politiet, å avfyre noget som helst slags skytevåben, å bruke bue, sprettert e. l., å avbrenne krutt, fyrverkeri eller eksploderende stoff av nogen art, å kaste sneball, sten, vann, smuss eller annet som kan gjøre skade eller forulempe dem som ferdes på gaten.

Uten tillatelse av brandchefen er det likeledes forbudt å gjøre op ild i det fri. Mineringsarbeide innen byens grenser, skal, før arbeidet påbegynnes, anmeldes til politiet og byingeniøren, der gir forskrifter for arbeidets utførelse. Tilbørlige forsiktighetsregler må alltid iakttas. Det er forbudt å bære ladd skytevåben på gaten uten under militær kommando.

3. kapitel.

Om hester, kreaturer, fjærfe og hunder.

§ 25. Det er forbudt å la hester gå løse eller tjoret og å la kveg gå uten bevoktning på byens offentlige gater.

På privat eiendom må hester og kveg ikke gå løse hvis der er fare for at de kan komme ut på offentlig gate.

§ 26. Når kveg drives i flokker eller enkeltvis, må dette skje under tilbørlig opsyn og kun gjennom de gater som politiet bestemmer.

Okser må ikke drives, men skal ledes enkeltvis av voksne 24 juni. menn og i forsvarlig grime eller tau.

Dog kan politiet gi tillatelse til at okser drives i flokker sammen med annet driftefe.

Det må påses at kveg under ledningen eller drivningen ikke kommer utenfor kjørebanen. Det er forbudt å føre kveg bundet til et med hest forspent kjøretøi eller til motorkjøretøi.

§ 27. Enhver hest, som rides, kjøres eller ledes fraspent på offentlig gate, skal være forsynt med bissel eller hodelag.

§ 28. Når hunder er biske eller glupske, eller har tilbøielighet til å forulempe mennesker, hester eller kveg ved å gjø ad dem eller fare på dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde sådanne hunder vekk fra offentlig gate eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse eller rase finner kan være farlige eller volde skrekk.

Ingen må på offentlig gate hisse hund på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake når den i hans påsyn anfaller nogen. Det er forbudt å erte hunder eller hisse dem sammen på offentlig gate.

§ 29. Det er forbudt:

1. å la tisper ferdes ute i løpetiden;
2. å la hunder løpe ute fra kl. 11 aften til 6 morgen, når de ikke ledsages av nogen;
3. å la hunder gå løse i byen uten å være forsynt med halsbånd hvorpå eierens navn og adresse tydelig er inngravert, samt med det anordnede politimerke.

Overtredes bestemmelsene i 1—3, kan politiet foranstalte hunden optatt. Hvis ikke eieren melder sig innen 6 — seks — dager efterat han er underrettet om optagelsen, eller bekjentgjørelse derom er inntatt i minst 2 av byens aviser, og betaler de med optagelse, underhold, bevoktning og bekjentgjørelse forbundne utgifter, kan hunden drepes eller selges.

4. kapitel.

Om fredning av offentlige anlegg og innretninger.

§ 30. Det er forbudt uvedkommende å klatre i de i offentlige gater eller anlegg stående trær.

I offentlige anlegg må ingen gå uten i de dertil bestemte ganger, eller ta sæte utenfor veiene på oparbeidede eller tilsådde gressplener.

Det er likeledes forbudt uvedkommende å flytte eller fjerne benker, papirkurver eller andre innretninger, anbragt på offentlig gate.

24 juni. § 31. Ingen uvedkommende må klatre op i stolper for elektriske ledninger, kaste efter dertil hørende tråder, tende eller slukke de på offentlig gate anbragte lykter, eller befatte sig med brandsignalapparater uten for å signalisere brand.

§ 32. Ved offentlige anlegg må ingen sitte på, bestige eller stige over de mot offentlig gate anbragte hegn eller gjerder.

§ 33. På kirkegårder må ingen lek eller annen for stedet upassende opførsel finne sted. Heller ikke må der kjøres, rides eller sykles der.

Mindre barn må ikke komme inn på kirkegårdene uten under behørig opsikt.

Løse hunde må ikke medtas.

Det er forbudt å trenge inn på kirkegårder på den tid inn- og utgangene holdes lukket.

5. kapitel.

Om skilter og utstilling av varer.

§ 34. Skilter eller gjenstander, der benyttes til eller tjener som skilt, må ikke anbringes lavere enn 2,50 meter over gaten; de må ikke gis større fremspring utenfor gatelinjen enn 50 cm. og være forsvarlig fastgjort. Dog kan politiet i særlige tilfelle tillate et fremspring av inntil 1 meter.

§ 35. Handlende eller andre næringsdrivende må ikke uthenge eller utstille varer utenfor sine utsalgssteder på en sådan måte at det medfører fare eller ulempe for ferdselen.

6. kapitel.

Om torvhandel og benyttelse av torvene.

§ 36. Borgermester og formannskap har etterat politiets uttalelse er innhentet, til enhver tid å bestemme hvilke av byens offentlige plasser kan benyttes til torvhandel og hvilken handel på hvert sted der må drives.

Ingen må overtre den således trufne bestemmelse ved å drive torvhandel med andre varer, til andre tider eller på andre steder enn tillatt.

Efter ankomsten til torvet skal hestene uopholdelig fraspennes kjøretøiene og føres bort fra torvet.

§ 37. De som innfinner sig på torvene for å falby varer, skal ordne sine utsalg på den måte som av politiet anvises dem, og i det hele iaktta de av politiet til ordens overholdelse gitte forskrifter.

Den som skjønt påminnet ikke etterkommer de gitte forskrifter, kan av politiet bortvises fra torvet.

§ 38. Torvhandlere må ikke på torvet henkaste beder- 24 juni. vede varer eller annet avfall.

§ 39. Ingen må legge hindringer iveien for den frie adgang til utsalgs plassene eller på annen måte forstyrre handelen.

§ 40. Ingen selger må med sine varer ta plass på torvet tidligere enn 1 time før den til handelen bestemte tid.

Ved torvtidens utløp skal alle varer, så vel som vogner, bord, kurver e. l. som benyttes ved handelen, straks fjernes fra torvet.

§ 41. Borgermester og formannskap bestemmer tiden på hvilken torvhandelen skal foregå, efterat politiets uttalelse er innhentet.

§ 42. Adgang til å benytte torvene tilstedes:

a) uten avgift:

Utenbys personer til salg av fra landet innbragte skog- eller haveprodukter, ville urter og bær eller andre derfra innbragte varer, som er frembringelser av husflid, jakt, fiskeri eller landbruk, samt byens innvånere til salg av egne husdyr eller deres avkastning, frembringelse av egen husflid eller av egne eiendommer, utbytte av egen jakt eller eget fiskeri, fisk, som de selv har røket, saltet eller lutet, brenneved, samt ville urter og bær, som de selv har samlet eller latt samle.

Vedkommende kan selge selv, ved sine folk eller en for leiligheten benyttet fullmektig.

Torvsøkende, som ikke på en dag får solgt sine varer, kan fremdeles uten avgift benytte torvet til sine salg på de følgende dager, dog ikke over 4 dager i det hele.

b) mot avgift efter kapitel 9:

Kjøthandlere, fiskehandlere og andre, som anvises plass av politiet og av dette erholder politibevilling.

§ 43. De, som til utøvelse av sin bedrift anvises fast plass for lenger tid på byens torv, er pliktig til å rette sig efter de av politiet gitte bestemmelser så vel med hensyn til til hvilke tider av døgnet trafikken kan drives, som i øvrig til overholdelse av den fornødne orden.

7. kapitel.

Om orden ved offentlige forestillinger og andre prestasjoner, samt om avgift til bykassen av visse offentlige forestillinger.

§ 44. Konserter (herunder også gatekonserter), dramatiske forestillinger, såsom skuespill, operaer, balletter, pantomimer o. l., er avhengig av politiets tillatelse.

24 juni. Tillatelsen knyttes til en bestemt person som optrer som ansvarlig.

§ 45. I avgift til bykassen erlægges forskuddvis følgende avgifter efter politiets nærmere bestemmelse:

a. For konserter, dramatiske forestillinger, varieteforestillinger og andre offentlige forestillinger, fra kr. 5,00 til kr. 25,00 pr. forestilling.

b. For gatemusikk fra kr. 2,00 til kr. 5,00 pr. dag.

c. For forevisninger som ikke går inn under punkt a., (jfr. lov av 22 mai 1875 § 4) fra kr. 5,00 til kr. 25,00 pr. dag.

d. For offentlig dans,, maskerade, sangerhus, karusell, skytebane, ringkastning e. l., fra kr. 5,00 til kr. 25,00 pr. dag.

Avgiften for de under litr. a., c. og d. nevnte forestillinger blir å betale på politikammeret forestillingsdagens formiddag.

Beslutter vedkommende sig til å innstille forestillingen, kan han ikke av den grunn fordre sig fritatt for erleggelsen av den bestemte avgift.

I særskilte tilfelle kan politiet nedsette eller frita for erleggelse av avgift.

§ 46. Enhver, hvem tillatelse til å gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige prestasjoner er meddelt, skal etterkomme de regler som politiet måtte foreskrive til ordenens overholdelse.

§ 47. Enhver som vil gi nogen av de foran omhandlede forestillinger, forevisninger o. s. v., har å sørge for passende lokale eller plass, som før forestillingens avholdelse må godkjennes av politiet, likesom dette også fastsetter største antall personer som på en gang kan inntas på de forskjellige plasser i lokalet. Politiet kan forlange at vedkommende erhverver byingeniørens attest for lokalets forsvarlighet i enhver henseende, den belysning som i samme blir å anvende, måten den blir å plasere, antallet av utganger m. v., for hvilken attest vedkommende betaler kr. 5,00 til bykassen.

§ 48. Til politi- og brandfunksjonærer anvises passende plasser i sådant antall som henholdsvis politimesteren og brandchefen finner fornødent.

§ 49. Ved offentlige forestillinger eller forlystelser skal de besøkende iakta sømmelighet og orden og må ikke ved støy, banking, vedholdende bifall eller mishagsytringer eller på annen måte hindre eller avbryte forestillingen eller forlystelsen eller forstyrre andre i nytelsen derav. Mishags- eller bifallsytringer under eller ved slutningen av offentlige forestillinger må ikke vedvare efterat et 3 ganger gjentatt signal er gitt til deres ophør.

§ 50. Når tillatelse er gitt nogen til å gå omkring og opføre musikk, forevise kunster eller severdigheter eller annet, må sådant dog ikke skje på offentlig gate.

§ 51. Ingen må holde offentlig dans eller maskerade 24 juni som næring uten politiets tillatelse.

Annen offentlig dans og maskerade må på forhånd anmeldes til politiet.

8. kapitel.

Om det offentlige renhold.

§ 52. Enhver der eier grunn eller bygning mot gate eller plasser som vedlikeholdes av kommunen er pliktig til å besørge gatefeiningen med hvad dertil hører utenfor sin eiendom i gatene inntil midten av kjørebanen og på torv eller plass inntil 6,5 meters avstand fra sin grunn.

Til gatefeining hører også rengjøring av fortauet og rennestenen, samt bortskaffelse av det på gaten, i rennestenen og på fortauet voksende gress.

Renhold og oprensning av gater og veier som ikke er overtatt til vedlikeholdelse av kommunen, påhviler eierne av de tilstøtende grunner.

§ 53. Feining foretas dagen før søn- og helligdager og ellers når særegne omstendigheter gjør det nødvendig efter særlig pålegg av politiet.

Det sammenfeide må ikke kastes i kjørebanen, men skal bortføres umiddelbart efter tilendebragt feining. Feiningen foregår om eftermiddagen, og må være sluttet og bortførelsen foretatt innen kl. 10 aften i sommermånedene, og i den øvrige tid av året innen mørket faller på.

I tørt vær uten frost oversprøites fortau og gate så tilstrekkelig med vann, at feiningen ikke forårsaker støv.

Med hensyn til kloakkslukene må det påses, at der ikke ved feiningen tilføres dem faste urensligheter eller om vinteren fast sne eller is, og at ristene holdes åpne så at vannet fra rennestenen har fritt avløp.

§ 54. Når hus- eller grunneier har anbragt deksler over rennestenen ved offentlig gate, skal han sørge for deres vedlikehold og påse at de slutter nøie og ligger fast. De skal foreløbig fjernes hvis de er til hinder for vannets frie løp.

Private kloakkledninger og avløpsrenner, samt deres slamkister eller rensekummer skal oprensnes og efterses minst 1 gang årlig, nemlig før 1 mai og ellers så ofte det er nødvendig for å holde avløpet fritt.

§ 55. Når der er falt sne, skal hus- og grunneiere ryddiggjøre fortau og rennesten for sne. Likeledes har den gatefeiningspliktige å bortføre svull av fortau og rennesten, når sådant av politiet påbys samt ved inntredende tøvær å holde rennestener og lignende avløp ophugget.

24 juni. Den feiningspliktige har også å bortskaffe sne fra hus-tak som vender mot offentlig passasje, når dette påbys av politiet.

§ 56. Når der om vinteren inntreffer glatt føre, påligger det eier av grunn som støter til offentlig gate, å la fortauet utenfor samme tilstrekkelig bestrø med sand.

§ 57. Sne og is må ikke kastes ut på offentlig gate fra gårds plass, tomt eller have, eller anbringes annensteds enn på de dertil anviste steder.

§ 58. På offentlig gate, i havnen, i elver og bekker på byens grunn er det forbudt å anbringe bedervede varer, avfall eller annen urenslighet; heller ikke må sådant anbringes i vaskerenner eller annensteds hvorfra det kan trenge ut i gate, rennesten eller annet offentlig avløp. Sådanne ting må heller ikke av uvedkommende henkastes i offentlige porter eller gårdsrum. På offentlig gate eller gårdsrum må ingen late sitt vann.

Grus, fyll og søppel må kun legges på de dertil anviste steder.

Det er forbudt å spytte på fortau.

Ved de offentlige vannposter må ikke kjøretøier eller lignende vaskes eller skylles. Vann må ikke utledes eller utskylles over offentlig gate, men kun gjennom de dertil bestemte avløp.

§ 59. Vagner og sleder som brukes til kjørsel av avfall fra hus og fabrikker eller annen urenslighet, jord, sand, stenkull, kalk, kalkgrus og lignende, skal være tette, således at intet spilles under kjørselen.

Ved kjørsel av ulesket kalk skal vognen dessuten være forsynt med lokk eller annet forsvarlig dekke.

Under transport av kalk må vognen, så vel lesset som tom, alene kjøres i skritt.

§ 60. Til kjøring av bløt og stinkende gjødsel skal der brukes tette og tillukkede kasser som skal være rene utenpå; de skal ikke fylles så meget at noget spilles under kjøringen. Der må ikke stanses lenger enn påkrevet for hestenes hvil under kjøringen gjennom byen.

§ 61. Til enhver bygning, hvor der finnes restaurasjon eller annen bevertning, skal eieren når helserådet finner det fornødent til avbenyttelse for dem som søker bevertningsstedet, anbringe et lukket pissoir i port eller gårdsrum efter politiets nærmere anordning. Er der ikke anledning til å få pissoiret innrettet på nogen av de nevnte steder, og der anvises plass for samme på offentlig gate eller grunn, er eieren likefullt forpliktet til å anbringe det.

Eieren er forpliktet til å besørge pissoiret forsvarlig renholdt, om fornødent ved stadig overrisling.

9. kapitel.

24 juni.

Angående avgifter av visse næringer.

§ 62.

1. De som søker erhverv ved utlån under kr. 80,00 mot håndfått pant eller ved kjøp av rørlig gods med gjenløsningsrett, forsåvidt kjøpesummen ikke overstiger den anførte grense, erlegger årlig kr. 200,00.
2. For offentlig dans erlegges forskuddsvis:
 - a. for hvert almindelig ball efter politimesterens bestemmelse fra kr. 10,00 til kr. 25,00;
 - b. for hvert kostymeball eller maskerade kr. 30,00 til kr. 100,00.
3. De, hvem der til utøvelse av deres bedrift efter politi-bevilling anvises plass på byens torv og offentlige plasser, erlegger:
 - a. slaktere og andre kjøtthandlere kr. 60,00 pr. år;
 - b. smør-, ost- og andre fetevarehandlere:
 1. for inntil 14 dager kr. 3,00,
 2. månedlig kr. 5,00,
 3. årlig kr. 50,00;
 - c. handlende med levende eller slaktede fjærkre, poteter, vilt, grønnsaker, frukt, bær og blomster kr. 24,00 pr. år;
 - d. opkjøpere som driver handel med fisk kr. 60,00 pr. år;
 - e. opkjøpere som driver handel med levende hornkveg, hester, sauer, gjeiter, svin etc. kr. 60,00 pr. år;
 - f. handlende med pølse og iskrem kr. 30,00 pr. år;
 - g. vognmenn til befordring av personer for hvert kjøretøi kr. 12,00 pr. år;
 - h. for drosjebiler kr. 25,00 pr. år;
 - i. arbeidsvognmenn for hvert kjøretøi kr. 6,00 pr. år.

Erholder nogen av de i denne paragraf omhandlede næringsdrivende, for hvem avgiften er bestemt årlig, bevilling meddelt i årets løp, beregnes avgiften for det hele år, hvis bevillingen utstedes før 1 juli, men kun for det halve år hvis den utfærdiges senere.

Politiet er berettiget til å innrømme de foran under 3 nevnte næringsdrivende avgiftsfri plass, — enten på grunn av vedkommendes fattigdom, eller fordi det efter omstendighetene anses ønskelig.

§ 63. Den bevilling, som de i forannevnte paragraf omhandlede næringsdrivende skal erverve av politiet, meddeles ikke for lenger tid enn 1 år ad gangen, men kan for sådant tidsrum også fornyes ved påtegning. Den skal derhos inneholde at politiet, når det finner at bevillingen misbrukes,

24 juni. straks kan tilbakekalle den, samt at den i intet tilfelle kan overføres på nogen annen.

§ 64. Avgiftene erlegges forskuddsvis, de årlige i 4 terminer, hver gang med $\frac{1}{4}$, den ene fjerdepart ved bevillingens utferdigelse, de næste ved hvert kvartals begynnelse. Hvis avgiften ikke erlegges i rett tid, bortfaller bevillingen, uten at vedkommende fritas for avgiftens erleggelse.

Næringsophør grunnet dødsfall, bevillingens forbrytelse eller andre grunner bevirker ingen tilbakegang av eller fritagelse for den løpende termin.

10. kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 65. På indre havn og Hjellevannet må sirene ikke benyttes, likesom dampskib dersteds i tiden fra kl. 12 natt til kl. 6 morgen ikke må benytte damppipe i seilassen uvedkommende øiemed.

§ 66. Det er forbudt andre enn de som innhar politiets bevilling, på offentlig sted å tilby publikum sin tjeneste.

Politiet har å utferdige de nærmere bestemmelser og regler som finnes fornødne til ordning herav, dog med den innskrenkning at de nødvendige takster fastsettes av borgermester og formannskap.

Overtredelse av de i medhold herav trufne bestemmelser anses som overtredelse av denne vedtekt.

§ 67. Hus- og grunneiere er personlig ansvarlig for oppfyllelsen av alle dem som sådanne ifølge disse vedtekter påhvilende plikter og skal ikke kunne undskylde sig med forømmelse fra sin folks eller leieres side. Hvis vedkommende hus- eller grunneier har beskikket en i byen bosatt og av politiet godkjent mann til å tre i sitt sted for å overta de i disse vedtekter nevnte plikter, og vedkommende har erklært sig villig hertil, går ansvaret over på denne.

Skulde den mann som av politiet er godkjent, gjentagne ganger forsømme sine plikter, kan politiet bestemme at ansvaret atter går over på eieren.

§ 68. Når nogen undlater hvad der ifølge disse vedtekter påhviler ham, kan politiet foranstalte det utført eller treffe fornøden foranstaltning til å forhindre at forsømmelsen avstedkommer skade.

Omkostningene herved blir å utrede av den skyldige.

§ 69. Alle i disse vedtekter omhandlede bevillinger og tillatelser kan når som helst av politiet tilbakekalles, når dette finner at der begås misbruk.

§ 70. Overtredelse av nærværende vedtekters bestemmelser, samt av de i henhold til samme gitte forbud, straffes

etter straffelovens § 339,2 med bøter, forsåvidt strengere 24 juni. straffebud ikke kommer til anvendelse.

§ 71. Disse vedtekter trer i kraft 3 — tre — måneder efterat de er inntatt i Norsk Lovtidende. Fra samme tid opheves politivedtektene for Skien, stadfestet ved kongelige resolusjoner av 2 februar 1912, 17 oktober 1914, 3 august 1917 og 13 oktober 1922.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at 24 juni. departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder har stadfestet en av herredsstyret for Strinda herred den 31 mai d. å. vedtatt beslutning om endring av § 14 i de gjeldende politivedtekter for herredet.

Beslutningen går ut på at 2. punktum i nevnte paragraf skal utgå, mens 1. punktum gis følgende ordlyd: «Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller annen lystighet må, forsåvidt vedkommende gjør sig en næring derav, ikke finne sted uten politiets tillatelse.»

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, 24 juni. at departementet i medhold av lov om fredning av ferkvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925 d. d. har fastsatt følgende fiskeriregler for Lensvik herred, Sør-Trøndelag fylke:

1. For fiske av ørret og rør skal gjelde følgende fredningstid:
 - a. I Herdalselvassdrag fra og med 7 til og med 31 oktober.
 - b. I det gjennom Utnesvatnet løpende vassdrag Stertelven ned til sammenløpet med Lenaelven fra og med 10 til og med 30 november.
 - c. I den øvrige del av Lenaelvassdrag fra og med 1 til og med 31 oktober.
 - d. I herredets øvrige vassdrag fra og med 7 til og med 31 oktober.
2. Bundne redskaper som anvendes til fangst av ørret eller rør skal ha en maskevidde av minst 26 millimeter mellom knutene i våt tilstand, herfra undtatt håv, der benyttes til hjelperedskap under annet fiske. Derhos forbyes kunstgrep siktende til å omgå bestemmelsen om maskevidden.
3. Til fangst av fisk skal det være forbudt å bruke lyster, oter og sløe. Forbudet mot bruk av oter og sløe gjelder dog ikke Skjælbredvatnet.
4. Foranstående bestemmelser kommer ikke til anvendelse på vann som tidligere har vært fisketomme, men hvor eieren har skaffet fisk ved utslipning av yngel eller fisk.

24 juni. Bestemmelsene i post 1 og 2 samt det i post 3 nevnte forbud mot bruk av oter og sløe kommer heller ikke til anvendelse på de deler av vassdrag hvori der går laks eller sjørret.

5. I vann og elver, som danner grense mot naboherred, skal disse regler kun være gjeldende, forsåvidt tilsvarende regler er gjeldende for dette.
6. Overtredelse av ovenstående bestemmelser er belagt med straff.
7. Kongelig resolusjon av 24 juni 1915 inneholdende fiskeriregler for Lensvik herred opheves. Likeledes for dette herreds vedkommende kongelig resolusjon av 23 april 1903 inneholdende fiskeriregler for bl. a. det daværende Rissen herred.

28 juni. Lov om innførsel, utførsel og salg av våben og ammunisjon samt deler derav.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 11 juni 1927 sålydende:

Kap. 1.

Innledende bestemmelser.

§ 1. Ved våben efter nærværende lov forstås:

- a. Ethvert automatisk eller annet skytevåben skikket til ved en drivladning av krutt, komprimert luft o. lign. å utskyte projektiler (kuler) av enhver art, kompakte eller hule, med eller uten sprengladning, væske- eller gassfylling (granater, granatkardesker, bomber), hagl, harpuner, piler m. v. i krigsøiemed eller til jakt- og sportsbruk.
- b. Våben eller apparater for utskytning eller utsending av gass, signallys, raketter o. lign.
- c. Bajonetter av enhver art og lengde samt hugg- og stikkvåben med en klingelengde av 35 cm. og derover.

Håndskytevåben er skytevåben av 15 mm. kaliber og derunder.

§ 2. Ved deler av våben forstås enhver til de i § 1 nevnte våben hørende del, hvorav våbnet er sammensatt eller kan sammensettes og uten hvilken våbnet er satt ut av funksjon eller ikke kan anvendes for sitt øiemed.

§ 3. Ved ammunisjon efter nærværende lov forstås:

- a. Ethvert for utskytning ved de i § 1 nevnte våben bestemt projektil (kule) av enhver art og kaliber, kompakt eller hult, med eller uten sprengladning eller gassfylling, enn videre hagl og harpuner samt piler for luftgeværer.

- b. Hånd- og geværgranater fylt med krutt eller annet 28 juni. sprengmiddel eller gass.
- c. Ferdige patroner, d. v. s. hylser av papp eller metall med isatt projektil eller haglladning samt drivladning og tendmiddel (tendpatron, tendhette).
- d. Krutt av enhver art i løs form eller oppladd i karduser eller i hylser.
- e. Sprengstoff av enhver art, i løs form eller i form av patroner, f. eks. dynamitt, de forskjellige slags sikkerhets-sprengstoffer o. lign.
- f. Giftige gassarter der kan komme til anvendelse i de i § 1, pkt. b og § 3, pkt. a, nevnte skytevåben og ammunisjon.
- g. Tendmidler av enhver art (brandrør, tendpatroner, tendhetter, fenghetter, lunte).

§ 4. Ved deler av ammunisjon forstås hver enkelt av de deler, hvorav de i § 3, pkt. c, nevnte patroner består.

§ 5. Innførsel, utførsel og innenlandsk salg av våben og ammunisjon samt deler derav er forbudt uten overholdelse av de i nærværende lov og med hjemmel av denne gitte forskrifter.

Kongen eller den han dertil måtte bemyndige kan helt eller delvis dispensere fra loven og nevnte forskrifter, for såvidt angår enkelte av de i §§ 1—4 omhandlede sorter våben og ammunisjon samt deler derav.

Kap. 2.

O m i n n f ø r s e l.

§ 6. Innførsel av våben og ammunisjon samt deler derav kan kun tillates autoriserte våben- og ammunisjons-handlende (jfr. § 15) samt våben- og ammunisjonsfabrikker. Dog kan også en hvilken som helst annen gis sådan tillatelse hvor det kun gjelder innførsel for personlig bruk.

Kongen kan bestemme at ammunisjon og deler derav som anvendes eller kan anvendes for militærvesenets våben kun tillates innført av staten.

§ 7. Andragende om innførselstillatelse må være innsendt til og innvilget av den myndighet, som Kongen måtte bestemme, før bestilling gjøres i utlandet.

For innførselstillatelsen betales til statskassen et av Kongen fastsatt gebyr. Statsinstitusjoner erlegger dog intet sådant innførselsgebyr.

§ 8. Våben og ammunisjon der medføres av enkelt-personer ved innreise til landet uten innførselstillatelse eller

28 juni. hvor der for øvrig ved ankomsten ikke foreligger sådan tillatelse, tilbageholdes av tollvesenet, inntil importspørsmålet er ordnet.

§ 9. Når bestemmelse om innførsel er truffet, utstedes for det ansøkte (tillatte) vareparti en skriftlig innførselstillatelse, lydende på ansøkerens navn. Denne innførselstillatelse, der gjelder på ubestemt tid, fremlegges ved fortollingen og tilbakeholdes av tollvesenet.

§ 10. En innførselstillatelse kan kun benyttes én gang. Er ikke det hele for innførsel bestemte (tillatte) parti ankommet i samme forsendelse, må ny innførselstillatelse for restpartiet innhentes.

§ 11. De nærmere regler for innførsel, fortolling m. v. fastsettes av vedkommende departement, som også kan gjøre avvikelse fra bestemmelsen i § 8, eller fastsette særskilte regler forsåvidt angår våben og ammunisjon for personlig bruk, som medføres av enkeltpersoner ved innreise til landet.

Kap. 3.

Om [utførsel.]

§ 12. Den som ønsker å forsende våben og ammunisjon eller deler derav til utlandet eller å medta sådanne varer ved avreise fra landet, må søke utvirket utførselstillatelse hertil.

§ 13. Andragende om utførselstillatelse innsendes til den i § 7 nevnte myndighet. Såfremt tillatelsen gis utsteder denne myndighet en skriftlig utførselstillatelse, lydende på ansøkerens navn med angivelse av varepartiets størrelse og art, bestemmelsessted samt forsendelsesmåte m. v.

Utførselstillatelsen avleveres til tollvesenet ved utklaringen.

For utførselstillatelse, der som regel gjøres gjeldende for et kortere tidsrum, men som på ansøking kan forlenges, betales intet gebyr.

§ 14. De nærmere regler for utførsel og dennes eventuelle begrensning fastsettes av Kongen eller det departement, som denne måtte bestemme. Samme myndighet kan også gjøre avvikelse fra bestemmelsen i § 12, eller fastsette særskilte regler forsåvidt angår våben og ammunisjon for personlig bruk som medføres av enkeltpersoner ved avreise fra landet.

Kap. 4.

28 juni.

Om handel med våben og ammunisjon samt deler derav.

§ 15. Handel med våben og ammunisjon samt deler derav kan kun drives av dem som har erholdt bevilling til å drive sådan handel (autoriserde våben- og ammunisjons-handlende samt tilvirkere).

Sådan bevilling gis av vedkommende departement eller av den myndighet dette måtte bestemme.

Andragende om bevilling til å drive handel innsendes gjennom politimyndigheten (politimester, lensmann) i det distrikt, hvor søkeren er bosittende (det stedlige politi). I tilfelle anbefaling må andragendet ledsages av erklæring fra politimesteren i nevnte distrikt om at det fra politiets side intet vites i veien for at søkeren driver sådan virksomhet.

§ 16. De som får bevilling må:

- a. strengt overholde de i denne lov eller med hjemmel i denne lov gitte forskrifter om innførsel, handel og opbevaring,
- b. føre navnlig fortegnelse over alt salg av våben og deler derav, samt avlegge kvartalsvis rapport om dette salg til vedkommende myndighet efter nærmere fastsatt skjema,
- c. føre protokoll over ethvert kjøp og salg av ammunisjon og deler derav (sprengstoffprotokoll) efter et av den i § 7 nevnte myndighet fastsatt skjema og efter herfor av samme myndighet nærmere bestemte regler,
- d. finne sig i å la sin beholdning av våben og ammunisjon m. v. opbevare av det offentlige, såfremt der ikke hos kjøpmannen finnes eget, av det stedlige politi godkjent, lett kontrollerbart lagerrum.

§ 17. Ethvert salg (kjøp) av våben avgjøres av den i § 7 nevnte myndighet, til hvem andragendet innsendes.

Andragender om kjøp av våben må være anbefalt av politimyndigheten (politimester, lensmann) i det distrikt hvori kjøperen er bosatt ved en av denne myndighet utstedt attest, der skal inneholde opgave over kjøperens navn, stilling og bopel, våbnets art og hensikten med anskaffelsen. Intet våben som ikke er undtatt fra bestemmelsene (jfr. § 5) må utleveres kjøperen, forinnskriftlig tillatelse hertil foreligger.

§ 18. Salg av ammunisjon kan foregå til personer, der herfor fremviser en tillatelse utstedt av den politimyndighet (politimester, lensmann), innen hvis distrikt kjøperen er bosatt. Tillatelsen gis alene for et bestemt kvantum ad gangen.

28 juni. Sådan tillatelse kan også gis av den i § 7 nevnte myndighet enten for et bestemt kvantum ammunisjon eller som en generell tillatelse for en bestemt tid ad gangen.

§ 19. For autoriserte kjøpmenn, der ønsker å kjøpe våben og ammunisjon til videre forhandling, gjelder ikke bestemmelsene om politiattest i §§ 17 og 18. Heller ikke kreves det, at ammunisjonsfabrikker, som kun selger til autoriserte kjøpmenn, fører den i § 16 nevnte sprengstoffprotokoll.

§ 20. Skjemaer for de i §§ 17 og 18 nevnte politibefalinger og -tillatelser fastsettes av den i § 7 nevnte myndighet.

Sådanne politierklæringer meddeles uten betaling.

§ 21. De nærmere regler for handel med våben og ammunisjon samt deler derav fastsettes av vedkommende departement. I disse regler inntas også nærmere bestemmelser om at underordnede myndigheters avgjørelse i henhold til §§ 17 og 18 kan bringes inn for vedkommende departement.

Kap. 5.

Forskjellige bestemmelser.

§ 22. Kontroll av den i § 16 nevnte sprengstoffprotokoll samt de hos kjøpmenn opbevarte ammunisjonsbeholdninger utøves av politiet. All øvrig kontroll utføres av den i § 7 nevnte myndighet, om nødvendig med assistanse av politiet.

§ 23. Kongen eller det departement han måtte bestemme kan gjøre undtagelse fra denne lov og for øvrig treffe de nærmere bestemmelser forsåvidt angår våben og ammunisjon samt deler derav bestemt for staten og skytterorganisasjonen.

Det samme gjelder salg av disse varer ved offentlig auksjon eller ved den som har innkjøpt dem (varene) til eget bruk.

§ 24. Denne lov skal også gjelde for Svalbard, dog med de endringer Kongen fastsetter av hensyn til de stedlige forhold.

Ved forsendelse av våben og ammunisjon samt deler derav mellom Norge og Svalbard gjelder samme regler som for innførsel og utførsel mellom Norge og utlandet. Det samme gjelder for forsendelser mellom Norge og fangstfelter utenfor landets territorialgrense.

Kongen kan dog gjøre undtagelse og fastsette særskilte forskrifter for disse forsendelser.

§ 25. Forsåvidt mellomfolkelige avtaler skulde gjøre det nødvendig, kan Kongen bestemme, at loven og de med hjemmel av denne utferdigede bestemmelser gjøres gjeldende også for annet krigsmateriell enn det som loven nevner.

Kap. 6.

28 juni.

Om straffebestemmelser.

§ 26. Overtredelse av denne lov eller av de i henhold til loven utferdigede forskrifter straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder, medmindre forholdet rammes av en strengere straffebestemmelse.

Våben og ammunisjon samt deler derav som innføres eller søkes innført i strid med hvad derom bestemmes i denne lov eller i forskrift gitt med hjemmel av loven, kan besluttet inndratt til fordel for statskassen.

Enn videre kan vedkommende departement, om det måtte anses påkrevet, når som helst ta tilbake en tidligere meddelt autorisasjon til våben- eller ammunisjonsforhandlere.

Kap. 7.

Om lovens ikrafttreden.

§ 27. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Fra samme tid opheves lov nr. 4 av 11 juni 1915 om forandring i § 6 i ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 28 juni 1927.

HAAKON.

(L. S.).

F. L. Konow.

N. F. Leganger.

Skrivelse fra Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet. I henhold til den ved kongelig resolusjon av 17 oktober 1924 gitte bemyndigelse og beslutning i hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet den 6 mai 1927 meddeles:

A. 1. I medhold av lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 59 approberes som gjeldende inntil videre nytt fløtningsreglement for Bagna Elvs Fællesfløtning vedtatt på ekstraordinær generalforsamling den 5 februar 1927 og med de av styret i meddelelse av 31 mai s. å. i henhold til generalforsamlingens bemyndigelse senere vedtatte endringer i § 1—3.

2. Det ved kongelig resolusjon av 19 mars 1886 approberte Fløtningsreglement for Bagna Elv med senere forandringer opheves.

B. 1. I medhold av lov om behandling av krabbas- og bunn-tømmer av 12 juli 1848 approberes som gjeldende inn-

28 juni.

til videre det på ovennevnte generalforsamling vedtatte reglement for behandling av krabbas- og bunn tømmer.

2. Fellesfløtningens styre har å foranstaltet reglementet bekjentgjort 2 ganger i de to innen distriktet mest utbredte aviser samt å påse at det stadig er opslått i kommunelokalene og på tingstedene i de herreder, hvorfra trevirke fløtes i vassdraget.
3. Fra styret skal innen utgangen av juni måned sendes Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet opgave over det beløp, hvortil det i sist forløpne år avhendede krabbas- og bunn tømmer er utbragt med angivelse av de øiemed, hvortil dette beløp er blitt anvendt.

Det i post A omhandlede reglement er sålydende:

Fløtningsreglement

for Bæгна elv fra Storbross til Valdreshengslet og videre gjennom dette til Næsoet.

§ 1. Foreningens formål er for medlemmenes felles regning å la utføre tømmerfløtningen i Bæгна elv fra Storbross til Valdreshengslet og videre gjennom dette til Næsoet og ved forbedringer av vassdraget å utnytte dette rasjonelt med en sikker og hurtig fløtning for øie.

§ 2. Som medlem av foreningen betraktes enhver skog- eller lasteeier hvis tømmer tilslås vassdraget ovenfor Næsoet og fløtes for felles regning.

§ 3. I foreningens anliggender, hvilke alltid skal ledes og bestyres av en direksjon på 5 medlemmer, avholdes hvert år — helst i mars måned — ordinær generalforsamling, samt ellers ekstraordinær generalforsamling, når direksjonen finner det fornødent.

§ 4. På den ordinære generalforsamling velges:

- a. Direksjonens medlemmer med varamenn blandt de i Fellesfløtningen interesserte skogeiere. Et av medlemmene kan velges blandt medlemmene i styret for Valdres fellesfløtningsforening.
- b. 2 mann der skal revidere fellesfløtningens regnskaper. Revisorene fører særskilt protokoll. For revisorene velges også varamenn.

Direksjonens medlemmer fungerer i 3 år, dog således at efter utløpet av det første år uttrer ved loddtrekning et medlem, ved det annet år 2 medlemmer og senere vekselvis efter endt 3 års tjenestetid.

Direksjonen ansetter regnskapsfører og kasserer. Direksjonen velger selv innen sin midte formann og næstformann.

Den første har å sammenkalde møter, forestå korrespondansen og lede forhandlingene i direksjonens og generalforsamlingens møter, iakta foreningens tarv m. v. og i det hele utføre eller la iverksette de fattede beslutninger.

Gyldig beslutning kan fattes innen direksjonen, når 3 av dens medlemmer er til stede. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 5. Hvert medlem av direksjonen har rett til å få sine utgifter til skyss og diet, til reiser, møter, tilsyn og øvrige tjenester i foreningens anliggender godtgjort etter regning.

§ 6. Direksjonen berammer tiden og stedet for generalforsamlingens avholdelse, hvortil innkallelse skjer minst 3 uker forut ved bekjentgjørelse i distriktets lokalaviser. I bekjentgjørelsen skal angis hvilke saker kommer til behandling på generalforsamlingen og mulig påtenkte forslag til forandring av reglementet skal refereres helt eller delvis.

§ 7. Vassdraget inndeles i følgende roder, nemlig:

Nr. 1 fra Valdreshengslet til Haravikhengslet.

2 » Haravikhengslet til Torkildsevjén.

3 » Torkildsevjén til Stensrud Storsten.

4 » Stensrud Storsten til den nuværende nordre velte ved Eidsmoen i nærheten av et der fremspringende tverberg.

5 » Sistnevnte punkt til Fønhus.

6 » Fønhus til nedre ende av Kobbervikfossen.

7 » Sistnevnte punkt til under Storbrofossen.

§ 8. De med brøtningen forbundne utgifter utlignes på den trelast (tømmer, rundlast og ved) som passerer vassdraget efter et for alle lasteiere likelig forhold, idet nemlig de på brøtningen efter direksjonens skjønn og opgave i enhver rode anvendte utgifter fordeles likelig på det kvantum trelast, som passerer samme rode.

Herved iakttas, at der erlegges $\frac{1}{2}$ mere for rodlast (20 cm. og derover) enn for topplast (under 20 cm.s last). I tilfelle av brøk legges denne på rodlasten.

Dog må ved ikke tilslås elven til fremfløtning sammen med tømmer.

§ 9. Utgiftene ved fløtningen fra Valdreshengslet til Næsoet utlignes på trelasten således at der betales dobbelt så meget for rodlasten som for topplasten.

§ 10. Til bestridelse av utgifter til oprydning, forbygning, demningsanlegg, mulige ekspropriasjoner, avdrag og renter av elvekassens gjeld og andre utgifter m. v. erlegges under navn av forbygningspenger en avgift til foreningens kasse av all trelast som passerer vassdraget. Størrelsen av denne avgift fastsettes av den ordinære generalforsamling med

28 juni. simpel pluralitet. Forslag om forandring i gjeldende bestemmelser om avgiftens størrelse må bekjentgjøres på den i paragraf 6 bestemte måte.

§ 11. Til hengslekassen erlegges en avgift av all trelast som passerer hengslene således at der betales dobbelt så meget for rodlast som for topplast. Med hensyn til fastsettelsen av avgiftens størrelse eller forandring i samme, gjelder de i paragraf 10 for forbygningsavgiftens vedkommende fastsatte regler.

§ 12. For trelast som tilslås elven nedenfor Valdreshengslet erlegges under benevnelsen «avgift til Næsoset» en godtgjørelse til hengslekassen pr. tyltt sams last for benyttelse av peler, dopper m. v. Med hensyn til fastsettelsen av avgiftens størrelse eller forandring av samme, gjelder de i paragraf 10 for forbygningsavgiftens vedkommende fastsatte regler.

§ 13. Direksjonen har å ordne og iverksette brøtningen fra Storbrotfoss til Valdreshengslet, eventuelt deling og den videre fløtning derfra til Næsoset på beste og hensiktsmessigste måte samt å sørge for at foreningens dammer, hengsler og øvrige innretninger til enhver tid er i forsvarlig stand. Dersom tømmeret, når årets brøtning foregår, ikke skulde være utslått i elven senest innen tre dager efterat vedkommende eier eller hans fullmektig derom er varslet, er brøtningsbestyrelsen berettiget til å besørge utslaget for eierens regning.

§ 14. Til å berettigede forlangende av deling ved Valdreshengslet kreves som minste tømmerkvantum 1000 tyltter, der eies av enkeltmann eller flere sammen, forsåvidt ikke uforutsette omstendigheter allikevel bør tilsi, at deling kan finne sted for mindre kvantum.

§ 15. Enhver skog- eller lasteeier er forpliktet til innen hvert års 1 juni å meddele regnskapsføreren fullstendig og nøiaktig opgave over det kvantum last han har til fremfløtning, samt over hvor den tilslås elven og over lastens dimensjoner.

Samtidig har han å innbetale til kassereren brøtnings-, forbygnings-, lense- og forselspenger. Av disse svares fra 1 juli $1\frac{1}{2}$ — en halv — prosent høiere rente enn den til enhver tid gjeldende kassakredittrente. — Herfra undtas dog forbygnings- og hengsleavgift, hvorav rente først beregnes efter årets utløp.

§ 16. Innløper ikke sådan opgave som i paragraf 15 nevnt innen den der fastsatte tid, har regnskapsføreren for vedkommendes regning å tilveiebringe samme, hvorefter direksjonen efter beste skjønn bestemmer, hvad vedkommende har

å betale. Samtlige hermed forbundne utgifter så vel til reise 28 juni. som til hjemmearbeide efter regning fra regnskapsføreren, blir å tillegge avgiften og innkreve sammen med denne.

§ 17. Det er overlatt til direksjonens skjønn under ekstraordinære omstendigheter å bestemme en senere forfallsdag for de i paragraf 15 nevnte avgifter enn den der fastsatte.

Hvis ikke avgiften betales ved forfall, er direksjonen berettiget til som sikkerhet å tilbakeholde av vedkommende last et så stort kvantum som den finner fornødent, og til å selge dette ved offentlig auksjon til dekkelse av sitt krav overensstemmende med lov om pant og tinglesning av 12 oktober 1857 paragraf 2. Hvad der ved dette salg muligens måtte bli tilovers av salgssummen, efterat gjelden med renter og omkostninger derav er betalt, blir selvfølgelig å utbetale til vedkommende lasteier.

§ 18. Direksjonen har å sørge for, at krabbastømmer og bunnstømmer behandles overensstemmende med gjeldende reglement og treffe bestemmelse om utbytts anvendelse.

§ 19. I ordinær generalforsamling fremlegger direksjonen revidert regnskap for foregående år, idet der føres og avlegges særskilt regnskap for:

- a. Valdreshenglet.
- b. De i paragraf 10 omhandlede forbygningspenger og deres anvendelse.
- c. Førselen nedenfor hengslet.
- d. Brøtningen, og det således, at hver rode får sin særskilte konto.

Samtidig decideres regnskapet.

§ 20. De ved ordinær eller ekstraordinær generalforsamling foreliggende spørsmål avgjøres med de fleste stemmer forsåvidt ikke gjeldende vassdragslov bestemmer noget annet. Hvert medlem av foreningen har en stemme. Enhver stemmeberettiget kan møte ved fullmakt, enten sin bestyrer eller et annet medlem av foreningen. Dog kan ingen avgi fler enn 2 stemmer. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Det i post B omhandlede reglement er sålydende:

Reglement for behandling av krabbas- og bunnstømmer.

1. Alt det krabbastømmer, hvorunder forstås umerket last og merket last, hvis eier ikke kjennes, som finnes innen det Bæga elvs fellesfløtning underliggende distrikt nedfløtes til og opsamles ved Valdreshengslet eller et annet sted som fellesfløtningens direksjon bestemmer.

- 28 juni. 2. Det således opsamlede tømmer skal henligge 1 — en — måned efter behørig bekjentgjørelse, forat de som måtte tro sig berettiget til nogen del derav, kan ha anledning til å anstille det fornødne eftersyn, og i tilfelle legitimere sin eiendomsrett, hvortil adgang står dem åpen, inntil det nedenfor bestemte bortsalg finner sted. Bekjentgjørelse skjer i to av de innen distriktet mest utbredte aviser.
3. Den trelast, hvortil nogen innen nevnte tid beviser sig å være eier, utleveres vedkommende mot at denne erstatte de på lasten anvendte omkostninger. Den last til hvilken ingen eier har meldt sig og godtgjort sin eiendomsrett, blir av direksjonen å besørge solgt, og det innkomne utbytte å anvende til vassdragets utbedring efter fløtningsdireksjonens nærmere bestemmelse (jfr. § 18 i fløtningsreglementet).
4. Med hensyn til bunntømmer, som av fløtningsdireksjonen besørges optatt, forholdes på samme måte som for krabbastømmer bestemt, idet utgiftene beregnes i forhold til det på lasten anvendte arbeide.

30 juni. **Kongelig kunngjørelse** om tilleggene til tolltariffen fra 1 juli 1927.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 30 juni d. å. fattet følgende beslutning: De midlertidige tollsatser (luksustollsatsene) og de midlertidige tillegg forblir gjeldende utover 1 juli og inntil videre. Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 30 juni 1927.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.